

Zondag 11-10-81

MaR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 95.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Twist and twerps (Ellington, Stewart, Mills)
2/4 - 2:36 - CBS 88451

Dit stuk werd op 2 september 1938 door Duke Ellington and his Famous Orchestra opgenomen onder de titel "Twist and twerps", u hoort de tweede take van Brunswick, en de solist was cornettist Rex Stewart. Een van zijn specialiteiten was de z.g. ~~XXXXX~~ 'half valve'-techniek - één of meer ventielen van de cornet ~~indrukken~~ half indrukken waardoor samen met wat mondstand-trucs, embouchure-grapjes, heel vreemde geluidjes gemaakt kunnen worden. Louis Armstrong pastte deze techniek al jaren eerder toe om geweldige glissandi, gliders van meer dan een octaaf te maken. "Twist and twerps" zou later de naam "Boy meets horn" krijgen. ~~De opname~~ twee sessions van december 1938, ~~waarin ook nog een andere trombonist~~ waarin eindelijk meer eens

trombonist Joe Nanton ~~was~~ in deze periode komt hij om onduidelijke reden opmerkelijk weinig solistisch aan bod. ~~Nanton was de grote special~~ list met demper en plunger ~~van de~~ ~~aanst~~ ~~gevalen~~ gebruikte hij rubber

tricky oude trompetdempers in de beker van zijn trombone, en voor de beker dan ook nog een 'plunger', rubber gootsteendoorstopper - wel met de steel eraf dan. Daarmee is al een opzienbarende scala aan geluiden te produceren, voeg daarbij wat 'growl', schor blazen, en men heeft de unieke Joe 'Tricky Sam' Nanton, die overigens vanwege zijn ~~benaming~~ bij het kaartspel de bijnaam 'Tricky Sam' kreeg. Hij is de laatste solist in "Jazz Pot-pourri".

1 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Jazz pot-pourri (Duke Ellington)
2/voorlaatste - 2:53 - idem

"Jazz pot-pourri", tweede take, 19 december 1938 in New York City door Brunswick opgenomen met de solisten Cootie Williams-trompet, Lawrence Brown trombone, Barney Bigard-klarinet en tenalotte met plunger trombonist Joe Nanton. De derde trombonist van het orkest, Juan Tizol die een ventiel ip.v. het gebruikelijke schuifinstrument bespeelde, kwam zeer zelden als solist naar voren. Hij was geen echte improvisator, kreeg dus meestal de melodie van een thema ~~aanst~~ ~~aan~~ toebedeeld, in een aantal gevallen maakte hij die ook zelf. Hier een van de weinige Tizol-soli die geïmproviseerd lijken, in "Battle of Swing".

Duke Ellington a/h Orchestra: Battle of Swing (Duke Ellington)
3/2 - 2:52 - CBS 88451 (eerste take)

Duke Ellington's "Battle of Swing" met Barney Bigard-klarinet, Rex Stewart cornet en Juan Tizol-ventieltrombone als solisten. 19 december 1938, Duke Ellington and his Famous Orchestra in deze bezetting: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart-trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Barney Bigard-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Hodges ook sopraan en Carney ook ~~klarinet~~ alt saxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums.

In 1931 maakten Barney Bigard en Duke Ellington "Mood indigo", waar ⁱⁿ Ellington met simpel één gestopte trompet, één gestopte trombone en één klarinet een unieke kleur schiep, o.a. door de leidende melodie van het ene naar het andere instrument te verplaatsen. Dat werd later nog een aantal keren geprobeerd, maar eigenlijk ~~was~~ maar één keer met een soortgelijk, ~~dat~~ bijzonder resultaat. 22 december '38 een blues met die "Mood indigo"-instrumentatie: "Blue Light".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Blue Light (Duke Ellington)
4/6 - 2:40 - idem

De tweede take van "Blue light", Brunswick, New York City, 22 december 1938. Soli door Barney Bigard-klarinet en Lawrence Brown-trombone. Uit de zelfde session, met een soort 'chase' -meer een vraag en antwoordspel van Cootie Williams en Johnny Hodges: "Old King Dooji".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Old King Dooji (Duke Ellington)
4/7 - 2:29 - idem

Duke Ellington's "Old King Dooji", take 1, 22 december 1938, met Cootie Williams-trompet, Johnny Hodges-altsaxofoon, en bij hoge uitzondering een 'solo' -break van 2 maten- door drummer Sonny Greer. Nog één stuk uit deze laatste 1938-session, ~~waarin~~ waarin trombonist Joe Nanton schittert met 'growl' en plunger, daarmee het geluid producerend dat hij alleen kon. Wat bij iedere plunger-gebruiker wah-wah is, werd bij Nanton praktisch de menselijke stem met 'Yah-Yah'. In "Slap Happy".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Slap Happy (Duke Ellington)
A/4 - 2:45 - CBS BPG 62180

"Slap Happy" van Duke Ellington, 2e take, oorspronkelijk op Engelse Parlophone uitgebracht, opgenomen door Columbia in New York City op 22 december 1938. Harry Carney-baritonsaxofoon, Cootie Williams-trompet en Joe 'Tricky Sam' Nanton met demper, plunger, en ~~growl~~ ~~schorblazen~~. ^{bands} Hij werd Tricky Sam genoemd vanwege zijn behendigheid bij het kaartspel. Voorjaar 1939 beginnen er grote veranderingen op gang te komen. Ellington bekeek eens goed de Irving Mills-boekhouding van de Duke Ellington Incorporated en dat veroorzaakte de breuk tussen manager en orkestleider. Ellington ging naar het William Morris Agency waar inmiddels Willard Alexander van MCA in dienst was gekomen, bij bracht ook de ~~band~~ van Count Basie en Benny Goodman bij Morris onder. Er werd meteen een tweede Europese toernee geplanned na de eerste van 1933, in maart vertrok het orkest ~~naar~~ naar Frankrijk. Zonder de pianist/componist die zich in december '38 aan Ellington had laten voorstellen om hem zijn ballad "Lush Life" te laten horen, Billy Strayhorn. Maart '39 wordt o.a. zo'n drukke maand voor de Ellington organisatie omdat er snel veel muziek voor de plaat wordt opgenomen. Solo doet Edward Kennedy zijn "Informal Blues".

Duke Ellington: Informal Blues (Duke Ellington)

B/voorlaatste - 2:40 - FDC-1003

"Informal Blues" van 8 maart '39, niet door Brunswick uitgebracht. De twee dagen voor het vertrek naar Europa brengt het orkest voornamelijk in de studio door waar ^{ook} kleine Ellington-formaties opnemen - die komen in deze geschiedenis aan de orde ingaand 1937 als we met orkest bekeken hebben wat er begin 1940 gebeurde. Nu de band op 20 maart '39 met muziek waaruit blijkt dat Ellington duidelijk positieve impulsen heeft ondergaan van de nieuwe situaties: hij ~~xxxx~~ ontwikkelt zijn instrumentale-kunst verder, gebruikt uitgebreidere accoorden. Dit is de eerste take van "Pussy Willow"

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Pussy Willow (Duke Ellington)

B/1 - 2:38 - CBS 62613

Klarinettist Barney Bigard, trompettist Cootie Williams, trombonist Lawrence Brown en altsaxofonist Johnny Hodges in "Pussy Willow". Het tweede stuk in deze session was "Subtle Lament".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Subtle Lament (Duke Ellington)

B/2 - 3:00 - CBS BPG 62180

"Subtle Lament" met cornettist Rex Stewart en klarinettist Barney Bigard, take 1, uit de Brunswick-session van 20 maart 1939. 21 maart - maar misschien is er gewoon 's nachts doorgewerkt, begint met een stuk dat Ellington maakte voor een door hem bewonderde pianist waarvan hij in het begin van zijn New Yorkse carrière veel geleerd had: William Henry Joseph Berthol Bonaparte Bertholoff - beter bekend als Willie The Lion Smith.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Portrait of The Lion (Duke Ellington)

B/3 - 2:25 - idem

"Portrait of the Lion" - voor pianist Willie The Lion Smith van Duke Ellington, 21 maart 1939, de dag voor het vertrek naar Europa voor de tweede toernee hier. U hoorde de tweede take met Rex Stewart-cornet en Johnny Hodges-altsaxofoon. In het tweede stuk zong de zangeres die toen tijdelijk naast Ivie Anderson bij het orkest was, Jean Eldridge, en speelde niet Ellington piano maar zijn nieuwe protégé die samen met hem ~~dit~~ deze song gemaakt had, "Something to live for". Eind van deel 95, NOS Jazzgeschiedenis, M.R.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Something to live for (Ellington, Strayhorn)

B/2 - 2:49 - CBS 62613